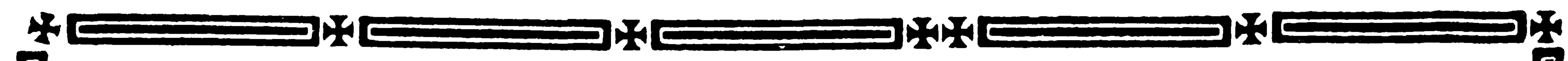

ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ

ਸ੍ਰੀ ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਹੀਦ

ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ !

ਗੁਰਮਤ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ

ਲਾਹੌਰ

ਸਭ ਹੱਕ ਲੇਖਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ।

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਟੈਕਟ ਨੰਬਰ ੫੨

ਫਰਵਰੀ ਸੰ: ੧੯੩੦

ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ

ਸ੍ਰੀ ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਹੀਦ

ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਲੇਖਕ

ਗਿਆਨੀ ਖਾਜ਼ਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਮਿਊਨਿਸੀਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਾਹੌਰ

ਜਿਸਨੂੰ

ਗੁਰਮਤ ਟੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ

ਲਾਹੌਰ

(ਰਜਿਸਟ੍ਰਡ ਮੁਤਾਬਿਕ ਐਕਟ ੨੧ ਸੰ: ੧੮੬੦)

ਨੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ

ਮਰਕਨਟਾਈਲ ਪ੍ਰੈਸ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਬਾਬੂ ਰੋਪਾਲਦਾਸ

ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਛਪਵਾਇਆ ।

ਮੁੱਲ =)

ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ ੧॥)

ਸਿੱਖ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕ ਅਨੁ-
ਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਸੰਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ,
ਪੈਰੀਬਰਾਂ, ਵਲੀਆ ਉਲਮਾਂਵਾਂ, ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਉਚਾ ਸੁੱਚਾ ਤੇ
ਪਿਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹੈ ਤੇ ਰੂਰੂ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਸੁਣਿਆ ਪਖਿਆ ਸੇ ਫਿਰ ਗਰਭਾਸ ਨਾ ਪਰਿਆਰੇ।

ਗੁਰਵਾਕ ਅਨਸਾਰ ਜਿਨਾ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ
ਵੱਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਕਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਜੋ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਅਰ
ਉਸਦੇ ਚਰਨਾ ਨੂੰ ਟਿਕਾਵੇ ਅਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਰ ਅਖਵਾਵੇ
ਉਸਦਾ ਸਿੱਖ ਫੇਰ ਦੱਸੋ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨ ਕਿੱਡੀ ਉੱਚੀ ਹੋਈ
ਤੇ ਏਡੀ ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਦੀ ਆਤਮਕ
ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਲਗਾਓ ਖਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤੇ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਲਿਖੇ
ਲੇਖ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ ॥ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਦ ਦਿਲੀ
ਭਾਣਾ ਵਰਤਾਉਣ ਲਈ ਗਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈ
ਮਤੀ ਦਾਸ ਜੀ ਸਨ, ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਜਦ ਮਹਾਰਾਜ
ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਤੀਦਾਸ ਜੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਨਾਲ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ
ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਤੀ ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਅਗੇ

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਆਪ ਕਿਉਂ ਇਸ ਇਸ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੀਆਂ ਟੱਕਰਾਂ ਲਗਵਾ ਦਿਆਂ, ਇਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮੈਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਕਿਲੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟ ਨਾਲ ਇੱਟਾਂ ਖੜਕਾ ਕੇ ਚਕਨਾ ਚੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਭਾਈ ਮਤੀਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਆਤਮਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜ਼ਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ॥

ਜਦ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਦਾਵਾ ਲਿਖਕੇ ਦੇ ਆਏ ਤਾਂ ਘਰੋਂ ਇਸਤੀਆਂ ਨੇ ਤਾਨੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁੱਸਾ ਖਾਕੇ ਮੁੜੇ ਅਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਉਹ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਦੰਗ ਹੋਗਏ, ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਉੱਥੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਗਏ, ਜਦ ਸਭ ਸਿੰਘ ਕਦੇ ਨਾ ਟਲਨ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਏ ਤੇ ਅੰਤਲੇ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੇਅੰਤ ਘਾਓ ਖਾਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਪਰ ਲੇਟ ਗਏ ਅਰ ਮੌਤ ਰਾਣੀ ਨੇ ਅਪਣਾ ਹੱਥ ਅਗੇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਦੇਖਕੇ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਭੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਚੱਲ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੋ ਬੇਦਾਵਾ ਲਿਖਕੇ ਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਬੂਤ ਰਹੇਗਾ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਫੁਰਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਚੰਬੜੀ ਹੋਈ ਮੌਤ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਦੇਕੇ ਪਿਛੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ ਖਬਰ ਦਾਰ ਜਦ ਤਕ ਮੇਰਾ ਸ਼ੈਹਨਸ਼ਾਹ ਇੱਥੇ ਨਾ ਪੁੱਜੇ

ਪਿੱਛੇ ਹਟਕੇ ਖੜੀ ਰਹੁ, ਮੌਤ ਵਿਚਾਰੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਕੇ ਠਠ-
ਬਰੀ ਖੜੀ ਰਹੀ, ਉਧਰ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪਣੀ
ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋੜ
ਲਈ ਤੇ ਕਈ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਬੈਠਿਆਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਐਸੀ ਖਿੱਚ
ਪਾਈ ਜੋ ਉਸੇ ਕਾਲ ਉੱਥੇ ਪੁੱਜੇ ਅਰ ਅਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਦੇ
ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਉਸਦੀ ਅੰਤਮ ਆਸ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥

ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਹੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ
ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਜੋੜਿਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੀ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ
ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ, ਜਦ ਧਰਮ ਦੀ ਖਾਤਰ
ਸ਼ੋਮਣੀ ਸ਼ਹੀਦ ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੀ
ਖੋਪਰੀ ਉਤਵਾ ਲਈ ਤਾਂ ਇਸ ਮਹਾਂ ਉਪਦਰ ਦੇ ਬਦਲੇ
ਉਸ ਨਵਾਬ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ ਬੰਦ ਹੋਗਿਆ ਜਦ ਸਾਰੇ ਡਾਕਟਰ
ਹਕੀਮ ਇਲਾਜ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਇਆ ਤੇ
ਕਿਸੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜੁੱਤੀ ਨਵਾਬ ਦੇ
ਸਿਰ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਤਦ ਪਿਸ਼ਾਬ ਉੱਤਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਲਿਖਿਆ
ਹੈ ਕਿ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਦ ਨਵਾਬ ਦਾ ਪਿਸ਼ਾਬ ਉਤਰਿਆ
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਐਡੀ ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨਾਂ ਦੇ ਜੋੜਿਆਂ
ਵਿਚ ਭੀ ਸ਼ਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਹੋਵੇ,
ਬਸ ਜਿਸ ਪੇਸ਼ੀ ਨੇ ਪੂਰਣ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਗਲ ਪਰ
ਦਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ
ਦੀ ਓਟ ਲਈ ਉਸਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਤੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋ

ਗਏ, ਅਗੇ ਮੈਂ ਉਸ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਦੇ ਭਉਰੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ
ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਓਟ ਲੈਕੇ ਇਕ ਪੱਵਿਤ੍ਰ
ਖਿਆਲ ਪੂਰਾ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾ ਸਿਰ ਤਲੀ ਪਰ ਟਿਕਾ
ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਦੀ ਗਲੀ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਜਿਥੇ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ
ਪੂਰਨ ਹੋਗਈ ਉੱਥੇ ਉਸਦੀ ਭੇਟਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਈ ਤੇ ਉਹ
ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉੱਜਲ ਮੁਖ ਜਾ ਹਾਜ਼ਰ
ਹੋਇਆ ॥

ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ

ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਵੈਸਾਖੀ ਵਾਲੇ
ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਇਕ ਭਾਰਾ ਦੀਵਾਨ
ਸਜਾਇਆ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਅਰ ਧਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਕ
ਜੋਧਿਆਂ ਦੀ ਸਰੋਣੀ ਰਚਨ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਮਿਆਨ ਵਿਚੋਂ
ਤਲਵਾਰ ਧੂਹ ਕੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆ ਖਲੋਤੇ ਅਰ ਕਿਹਾ
ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਂ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਲਵਾਰ
ਦੇ ਘਾਟ ਉਤ੍ਰਨਾ ਹੈ ਅਗੇ ਆਓ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੋ ਪੰਜ ਸਿੰਘ
ਨਿੱਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਬਾਬਾ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਸਨ ਜਿਨਾ ਇਸ ਧਰਮ ਯੱਗ ਵਿਚ ਅਪਣਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ
ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ, ਇਤਹਾਸ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮਸਿੰਘ
ਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ
ਅਵਤਾਰ ਸਨ, ਇਨਾ ਭਾਈ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ

ਧਮ ਯੁਧ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਫੇਰ ਸ਼ੋਮਣੀ ਕਵੀ ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਚ ਅਤੇ ਗੂੜ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਪੰਥ ਦਾ ਇਤਹਾਸ “ਸੂਰਜ ਪਕਾਸ਼” ਲਿਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੱਕਰਤ ਰੈਹ ਗਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਐਸੀ ਵਿਚਾਰ ਭਰੀ ਕਵਿਤਾ ਤੇ ਐਨੀ ਵਿਸਥਾਰ ਵਾਲੀ ਰਚਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਵੀ ਨੇ ਅਜ ਤਕ ਨਹੀਂ ਰਚੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪੌਤੇ ਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਨ ॥

ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਾਜਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਤਖਤ ਸੀ ਕੇਸ ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਗਰੰਥੀ ਸਨ ਆਪ ਪੂਰੇ ਨਿੱਤ ਨੈਮੀ ਭਜਨੀਕ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਵਾਲਾ ਪੇਮ ਭਰਿਆ ਮਿਲਾ-ਪੜਾ ਸੁਭਾ ਰਖਦੇ ਸਨ, ਘਰ ਆਏ ‘ਸਿੱਖੇ ਦੀ’ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਬਲਕੇ ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਅਰ ਪਸ਼ਾਦ ਛਕਾਉਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵੇਹਲੇ ਹੋਕੇ ਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰੁੱਤੇ ਜਲ ਦਾ ਗੜਵਾ ਭਰਕੇ ਚੁਰਸਤੇ ਵਿਚ ਜਾ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਰਾਹੀ ਨੂੰ ਜਲ ਛਕਾਉਣਾ ਆਪਦਾ ਨਿੱਤ ਕਰਮ ਸੀ

ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ “ਗੜਵੇ ਵਾਲੇ ਮਹੰਤ” ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ, ਆਪਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਏਹ ਕੀਰਤੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਯਾਲਾ ਪਤੀ ਨੇ ਰਿਆਸਤ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਬੁੰਗੇ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਆਪਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਕੁਛ ਕਾਲ ਪਿਛੋਂ ਜਦ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਸ ਉੱਚੇ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਮਹੰਤ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਰ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚੋਂ ਵਾਹ ਵਾਹ ਨਿਕਲਦੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਆਪਨੂੰ ਪਟਯਾਲਾ ਵਿਖੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਦੀ ਸਵਾਰੀ ਲਈ ਹਾਥੀ ਭੇਜਿਆ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਮਹੰਤਾਂ ਨੇ ਜਦ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸੜ ਬਲ ਗਏ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਐਹਲ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਲੜ ਭਿੜਕੇ ਹਾਥੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਇਸ ਕੁਸੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਟਯਾਲੇ ਆ ਜਾਓ ਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਅਤੇ ਭਜਨ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਆਦਰ ਭਰੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਟਿਆਲੇ ਵਿਖੇ ਨਿਵਾਸ ਰਖਣਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ, ਰਿਆਸਤ ਵਲੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਚੰਗਾ ਮਕਾਨ ਤੇ ਰਸਦਾਂ ਖਰਚ ਆਦਿ ਲਗਾ ਦਿਤੇ ਗਏ, ਮਹੰਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਅਪਣਾ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ

(੯)

ਇਕ ਗਰੀਬ ਸਿਖ ਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਕੁਛ ਸਮੇਂ ਪਿਛੋਂ ਉਹ ਮਕਾਨ ਡਿਗ ਪਿਆ, ਤੇ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਨ ਮਿਲਿਆ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪ ਆਕੇ ਉਹ ਧਨ ਲੈ ਲਵੋ ਅਗੋਂ ਅਪਨੇ ਉਤ੍ਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਧਨ ਮੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਕਲਦਾ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਹੁਣ ਜਦ ਮੈਂ ਉਸ ਮਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਧਨ ਸੀ ਉਸਦੀ ਮਲਕੀਯਤ ਸਮੇਂ ਉਹ ਧਨ ਨਿਕਲਿਆ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮਕਾਨ ਦਾ ਸੋ ਉਹੀ ਸਾਂਭ ਲਵੇ ਮੈਂ ਇਕ ਪਾਈ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ, ਆਪ ਕੁਛ ਕਾਲ ਪਿਛੋਂ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਹੀ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰ ਗਏ ॥

ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ

ਸ਼ੀਮਾਨ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹੰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ੀ ਕੇਸ਼ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਘਰ ਸ਼ੀਮਤੀ ਮਾਤਾ ਰੂਪਕੌਰ ਜੀਦੀ ਕੁੱਖ ਤੋਂ ੧ ਮਾਘ ੯੧੪੨ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂਦੇ ਤਿੰਨ ਭਰਾਤਾ ਭਾਈ ਅਤਰਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਸਨ ਚੌਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਇਹ ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਸੰਤਸਿੰਘ ਸੀ, ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸੀਲ ਸੁਭਾਵ

ਅਤੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਆਪਦੇ ਸਾਥੀ ਖੇਡ
ਮਲ ਵਿਚ ਗੀਤ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਥੇ ਆਪ ਇਕ
ਰਸ ਪੇਮ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਆਪਦਾ ਗਲਾ ਰਸਦਾਇਕ ਤੇ ਸੁਰੀਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੋਤੇ ਖੜੋ
ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਆਪ “ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ
ਆਪ ਖਲੋਇਆ” ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਨਾਲ ਗਾਇਆ ਕਰਦੇ ਏਨ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ
ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਿਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ
ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੰਤ
ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਦੀ ਆਯੂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਧਦੀ
ਗਈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਉੱਚ ਜੀਵਨ ਮਿਠੀ ਜ਼ਬਾਨ, ਮਿਲਾਪੀ
ਸੁਭਾਵ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਮੰਗ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ, ਰਾਗ ਵਿਦਯਾ ਦਾ
ਆਪ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸ਼ੌਕ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ
ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਮਈ ਸੀ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਵਿਦੂਤਾ ਭਰੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹੋਗਏ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ
ਖੋਜ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪੇਮ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਮੰਗ ਜਿਉਂ
ਵਧਦੀ ਗਈ । ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਆਪਦਾ ਜੀਵਨ ਉੱਚਾ ਅਤੇ
ਸੁਚਾ ਬਣਦਾ ਗਿਆ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਗੁਰਪੁਰੀ ਸਧਾਰ ਜਾਣ
ਪਿਛੋਂ ਆਪ ਫਿਰ ਸੀ ਕੇਸ ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਹੰਤ ਥਾਪੇ
ਗਏ, ਆਪਨੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮਤ ਅਨਸਾਰ ਇਸ ਸੇਵਾ ਨੂੰ

ਨਿਬਾਹੁਣਾ ਅਰੰਭਿਆ, ਆਪ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਿਆਂ
 ਉਚ ਨੀਚ ਜਾਂ ਜਾਤ ਪਾਤ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨੂੰ ਕਦੀ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ
 ਸਨ ਢੁੱਕਨ ਦੇਂਦੇ ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਤ ਪਾਤ ਦੇ ਵਹਿਮਾਂ
 ਵਿਚ ਫਸੇ ਪੁਜਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ,
 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਪਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾ ਦੇ
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਮੰਗ ਉੱਠੀ ਆਪ, ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸ਼ਨ
 ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਜਿਥੇ ਜਾਕੇ ਆਪ ਨੇ ਫੇਰ ਅਮ੍ਰਤ ਛਕਿਆ
 ਜਿਥੋਂ ਆਪ ਦਾ ਪਵਿਤਨਾਮ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਪਵਾਨ ਹੋਇਆ
 ਤੇ ਇਸੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਆਪ ਪਸਿੱਧ ਹੋਏ, ਉਪਰੰਤ ਆਪ
 ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆਏ ਓਦੋਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸੁਧਾਰ
 ਲੈਹਰ ਜੋਰਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਦਾ ਮੌਰਚਾ ਲਗਾ
 ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਹਾਲਤ ਦੇਖਕੇ ਆਪਦੇ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ ਨੇ
 ਉਛਾਲਾ ਮਾਰਿਆ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਮਹੰਤੀ ਦੇ ਖਿਆਲ ਨੂੰ
 ਛੱਡਕੇ ਤੇ ਜੱਦੀ ਵਰਾਸਤ ਦੇ ਭਾਵ ਤਿਆਗ ਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
 ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪੰਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਆਪ ਸ੍ਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ-
 ਸਰ ਜੀ ਆ ਡੇਰੇ ਲਗਾਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਗ ਦੇ ਮੌਰਚੇ ਸਬੰਧੀ
 ਦਿਲੀ ਲਗਨ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਇਸ
 ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਆਪਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਆਪਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜੋ
 ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬੜਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੀ
 ਰਹੀ, ਇੱਥੋਂ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ
 ਚਲ ਪਏ ਤੇ ਉਥੇ ਪੁਜਕੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ
 ਲਗ ਪਏ ।

ਸ਼ਹੀਦੀ ਸਾਕਾ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੱਤੇ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੇ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਏ ਮੁਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਾਹ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਪਰ ਛਿੱਥਾ ਹੋ ਪਿਆ ਅਰ ਤਾਨੇ ਮੇਹਣੇ ਦੇਣ ਤੇ ਆਗਿਆ, ਪਰ ਜਦ ਕਲਾਧਾਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸੌਮੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਤਾਂ ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਕ ਭਾਰੇ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਠੇਲ ਦਿਤਾ ਤਾਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵੇਠ ਆਕੇ ਕੁਚਲੇ ਜਾਣ ਪਰ ਉਸ ਬੇ ਸਮਝ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਵਿਚ ਬੇਸੁੱਧ ਹੋਏ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਇਹ ਗਲਾਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਪਤਾ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਲਗਾ ਜਦੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਣਾਂ ਭਾਰੇ ਠੇਲੇ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਦੇ ਵਾਲੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਇਕ ਪੰਜੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਲਿਆ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਥੇ ਖੜੇ ਰੈਹਣ ਦਾ ਐਸਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦਾ ਬਧਾ ਉਥੇ ਖੜਾ ਹੈ, ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹਉਮੈ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੂਰ ਹੋਇਆਂ ਅਰ ਉਹ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਢੈਹ ਪਿਆ, ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਜਦ ਤੋਂ ਪੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ ਦਿਨ ਦੂਣੀ ਤੇ ਰਾਤ ਚੌਗਣੀ

ਉੱਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਇਸਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਬਨੀਆਂ ਸ਼ਾਨ ਦਾਰ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਲੰਗਰ ਦਾ ਸੋਹਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ਤ੍ਰੀਕਾ, ਅਮਤ ਵੇਲੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਪਵਾਹ ਤੇ ਕਥਾ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਦੇਖਕੇ ਹਰ ਇਕ ਪੇਸ਼ੀ ਦਾ ਮੈਨ ਪਸੰਨ ਤੇ ਗਦ ਗਦ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਵਾਰੀ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਧੰਨ ਧੰਨ ਦੀ ਧੁਨੀ ਉਪਜਦੀ ਹੈ ।

ਅਜ ਕਲ ਇਥੇ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦੇ ਦੁਲਾਰੇ, ਪੰਥ ਤੋਂ ਜਾਨ ਘੁਮਾਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਸਣੇ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਦਰਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਦ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਪਣੇ ਪੇਸ਼ ਮਈ ਕੀਰਤਨ ਵਿਦ੍ਵਤਾ ਭਰੀ ਕਥਾ ਦਾ ਪਵਾਹ ਚਲਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ।

ਚੂੰਕਿ ਆਪ ਰਾਗ ਵਿਦਯਾ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਨ ਸੂਰ ਮਿਠਾਸ ਭਰੀ ਤੇ ਲੈ ਪਰੇਮ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਆਪਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਤੇ ਪਰਭਾਵ ਸ਼ੀਲ ਅਸਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਆਪਦਾ ਭਰਵਾਂ ਚੇਹਰਾ, ਸੁੰਦਰ ਕਾਲਾ ਭਵਰ ਦਾਹੜਾ, ਸੋਹਲ ਬਦਨ ਮਿਠਾ ਸੁਭਾਵ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਵਲ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ, ਆਪਦੀ ਪੇਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵ ਭਰੀ ਉੱਚ ਖਿਆਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕਥਾ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਆਪਦੀ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਜੀ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਰੈਹਿੰਦੇ ਸਨ ਗਲ ਕੀ ਅਜ ਆਪਨੂੰ

ਆਇਆਂ ਭਾਵਾਂ ਹਾਲੀ ਚਾਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਸਭ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਲਈ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਾਨ ਭਰ ਚੁਕਾ ਸੀ ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਦੇ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜੋ ਮੌਰਚਾ ਉੱਥੇ ਲਗਾ ਸੀ ਉਹ ਨਜ਼ਾਰਾ ਜਿਨਾ ਅਖਾਂ ਨੇ ਤਕਿਆ । ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਮਈ ਤ੍ਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੜੀਆਂ ਵਰਗੇ ਜਵਾਨ ਭੋ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟੀਂ ਦੇ ਸਨ ਉਹ ਜਵਾਨ ਜੇ ਮਾਰਣ ਵਾਲਿਆਂ ਜਰਵਾਣਿਆਂ ਪਰ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਕੱਲਾ ਕੱਲਾ ਦਸਾਂ ਵੀਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰੌੜ ਛਡਦਾ ਪਰ ਯੰਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਾਸ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨੰਦ ਜੀ ਗਿਫਤਾਰ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਰਮੀ ਬੰਦਿਆਂ ਤੇ ਕੈਹਰ ਹੁੰਦਾ ਤੱਕਿਆ ਉਹ ਹੁਣ ਜਦ ਕਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੂੰ ਕੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਦੇ ਧਰਮੀ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਕੇ ਜੇਲ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਦਿਤਾ, ਧਰਮ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੱਸ ਹੱਸਕੇ ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੀਰਾਂ ਨੇ ਜੇਹਲਾਂ ਵਲ ਵਹੀਰਾਂ ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜੇਹਲ ਨਕਾ ਨਕ ਭਰ ਦਿਤੇ ਜਿਸ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟਰੇਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਟਕ ਦੀ ਜੇਲ ਵਿਚ ਭੇਜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ।

ਅਜ ੩੧ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੨੨ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ

ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੁਰਵਾਰੇ ਵਿਚ ਨਿਤ ਨੇਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤੋ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਨੰਦ ਮਈ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਜ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਾਲਾ ਰਸ ਹੈ ਤੇ ਅਨੋਖਾ ਅਨੰਦ ਪਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੈਹਲਾਂ ‘‘ਪਖਾ ਫੇਰੀਂ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਸੰਗਤਾ ਦਾ’’ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਪੜਿਆ ਫੇਰ ‘‘ਮੈਂ ਮਰਉਂ ਤਾਂ ਹਰ ਕੇ ਦੁਆਰ ਬੜੇ ਮਿਠੇ ਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਨਵੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਹਾਲਾਂ ਭੋਗ ਨਹੀ ਸੀ ਪਿਆ ਕਿ ਓਧਰੋਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਧੂਮੀ ਪ੍ਰਵਾਨੇ ਅਕਾਲੀ ਬੰਦੀਵਾਨਾ ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟਰੇਨ ਪਿਛੋਂ ਆਰਹੀ ਹੈ ਤੇ ਅਟਕ ਜੇਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਪੰਜੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੁਣੇ ਲੰਘੇਗੀ, ਇਸ ਖਬਰ ਨੇ ਸੰਗਤਾ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਉਨਾਂ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾ ਦੀ ਉਮੰਗ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਉਤਸਾਹ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚੋਂ ਉੱਠ ਟੁਰੀਆ, ਬਾਣੀ ਦੇ ਰਸੀਏ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਵਾਰ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਕੇ ਆਵਾਂਗੇ ਪਰ ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਅਸੀ ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਟੁਰਾਂਗੇ ਪਰ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਵਾਰਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜਦੇ ਪਲੇਟ ਫਾਰਮ ਪਰ ਪੁਜੇ ਅਗੇ ਜਾਕੇ

ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਚੇਹਰਿਆਂ ਪਰ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਛਾਈ ਹੋਈ
 ਸੀ, ਜੁਮੇਵਾਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛਣ ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ
 ਰੇਲ ਦੇ ਅਫਸਰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਹ ਸਪੈਸ਼ਲ ਟਰੇਨ
 ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗੀ ਬਲਕੇ ਪੂਰੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਅਗੇ
 ਲੰਘ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਨੂੰ
 ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਪਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ
 ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਪੈਗਏ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ
 ਕਿ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਵਲੀ
 ਵਲੋਂ ਰੇੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਣਾ ਭਾਰਾ ਪਰਬਤ ਇਕ
 ਹਥਾ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿਤਾ ਤੇ ਮੈਂ ਓਸੇ ਦਾਤੇ ਦਾ ਚਰਨ ਸੇਵਕ
 ਹਾਂ ਅਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੇਵਾਂ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਿਠ ਪਰ
 ਉਸਦਾ ਹਥ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਰੇਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ?
 ਜਦ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਕ ਸੇਵਕ ਪਾਸੋਂ ਖੂਨੀ ਹਾਥੀਆਂ
 ਦੇ ਮੂੰਹ ਭਵਾ ਦਿਤੇ ਅਰ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਵਾਂ ਲਖ ਦਾ ਬਲ
 ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਛ ਰੇਲ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ
 ਇਕਾਗਰ ਹੋਕੇ ਦਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਧਾਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾਤੇ ਦੇ
 ਚਰਨਾ ਦਾ ਸਦਕਾ ਬਲ ਧਾਰ ਅਤੇ ਅਪਣੀ ਛਾਤੀ ਡਾਹਦੇ
 ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਇਸ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ
 ਵਿਚ ਰੋਕ ਪਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਢੁਕਣ ਦੇਵੇ
 ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਡੱਟ ਜਾ ।
 ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਫੁਰਦਿਆਂ ਹੀ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ ਦਾ ਚੇਹਰਾ

ਲਾਲ ਹੋਗਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਕਿਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕੈਹਕੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਹ ਪਣ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਗੱਡੀ ਇਥੇ ਖੜੀ ਕਰਕੇ ਛੱਡਾਂਗੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਇਕ ਕਦਮ ਅਗੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖਕੇ ਕਿਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਰਦਾਸੇ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਜਾਵੋਂ ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਨੇ ਆਪ ਅਰਦਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤੰਸ਼ਾਹ ਅੰਸੀ, ਆਪਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਜਰੂਰ ਕਰਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸ ਰਸਤੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਭੀ ਲੱਗ ਜਾਣ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਬਲ ਬਖਸ਼ੀਂ ਅਰ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੀਂ, ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਕੇ ਆਪਨੇ ਰੇਲ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਅਸੀਂ ਰੇਲ ਇਥੇ ਜਰੂਰ ਖੜੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾ ਭੀ ਲਗਾ ਦਿਆਂਗੇ ਪਰ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਏਹ ਗਲ ਆਖਕੇ ਕਿਹਾ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਰੇਲ ਦੀ ਪਟੜੀ ਪਰ ਬੈਠ ਜਾਵੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਇਹ ਰੇਲ ਅਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜੋਸ਼ ਭਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ “ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰੇਮ ਖੇਲਨ ਕਾ ਚਾਉ ਸਿਰ ਧਰ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ” ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਪਿਛੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਭੀ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭੋਗ ਪੈਂਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਅਗੇ ਲਗੇ ਤੇ ਰੇਲ ਦੀ ਪਟੜੀ ਪਰ ਜਾ ਬੈਠੇ ਪਿਛੇ ਸੰਗਤਾਂ ਭੀ ਜਾ ਬੈਠੀਆਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਐਉਂ-

ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਜੱਥੇਦਾਰ ਦੀ ਜੱਥੇਦਾਰੀ
 ਹੇਠਾਂ ਧਰਮੀ ਫੌਜਾਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹੇ
 ਚਿਰ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲਨ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦ-
 ਮੀਆਂ ਵਲੋਂ ਸ਼ੌਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ
 ਰੇਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਮਰ ਜਾਓਗੇ, ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣੇ ਉਥੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ ਉਸ ਦੀਵੇ
 ਪਰ ਭੰਬਟ ਮਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਇਨ੍ਹੇ ਚਿਰ ਨੂੰ
 ਬੜੀ ਡਰਾਂਉਣੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਕਾਲ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਫੁੰਕਾਰੇ
 ਮਾਰਦਾ ਅਤੇ ਖੌਰੂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਇੰਝਨ ਆ ਪੁੱਜਾ
 ਉਧਰ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅਗੇ ਪੰਜੇ ਦੇ ਵਾਲੀ
 ਦੇ ਰਚਨਾ ਨਾਲ ਲਿਵ ਜੋੜ ਕੇ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਸਨ ਇੰਝਨ
 ਭਾਈ ਸਾਹਬ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਛੋਹਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਉਸ ਅਨੰਦ ਮਗਨ ਦੀ ਲਿਵ ਤਾਰ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ
 ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦੇ ਭਾਰੇ ਪਬਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਪੰਜਾ
 ਇੰਝਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ
 ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਦਾਤਾ ਇਸ ਸਰੀਰ ਨੇ ਅੰਤ ਬਿਨਸਨਾ ਹੈ
 ਇਸ ਲਈ ਚਰਨ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨ ਬਖਸ਼ੋ ਕਿ ਮੇਰਾ
 ਸਰੀਰ ਇਸ ਲੇਖੇ ਲਗੇ, ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਮਖਣ ਲੁਬਾਣੇ ਦੇ
 ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੌਢਾ ਡਾਹਕੇ ਡੁਬਦਾ ਬਚਾਇਆ, ਤੂੰ ਅਪਣੇ
 ਸਿੱਖ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਸੀਖਾਂ ਫਿਰਦੀਆਂ ਅਪਣੇ
 ਚਰਨਾ ਪਰ ਸਹਾਰੀਆਂ ਤੂੰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੀਆਂ

ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ ਪਰ ਝੱਲਿਆ, ਗਰੀਬ-
 ਨਿਵਾਜਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੀ ਕੀ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ
 ਦੱਸਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝ ਹੈਂ ਪਰ ਅੱਜ ਇਸ ਗਰੀਬ ਤੇ ਮੇਹਰ ਕਰ
 ਅਰ ਅਪਣੇ ਚਰਨਾ ਵਿੱਚ ਟਿਕਣ ਲਈ ਥਾਂ ਬਖਸ਼, ਭਾਈ
 ਸਾਹਬ ਇਸ ਅਨੰਦ ਲਗਨ ਵਿਚ ਮਗਨ ਸਨ ਉਧਰੋਂ
 ਇੰਦਨ ਆਇਆ ਤੇ ਇਸ ਕੌਮਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਰੜਾ ਗਿਆ,
 ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਜੋਸ਼ ਮੱਠਾ ਪੈ ਗਿਆ
 ਤੇ ਕਹਿਰ ਬੰਦ ਹੋਗਿਆ ਬਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ ਰੋਲ ਖੜੀ
 ਹੋਗਈ ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰੱਜ ਰੱਜ ਕੇ
 ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਇਧਰ ਕਾਲ ਭਗਵਾਨ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿੱਤਰਾ ਅਸੀਂ ਅਗੇ ਤੇਰੀ
 ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪਰ ਜ਼ਰਾ ਠੈਹਰ ਜਾ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਲਈ
 ਅਸੀਂ ਇਹ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਹੈ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਖਬਰ
 ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਲੈਣ ਦੇ, ਪਤੰਗਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਪਰ ਇਕ
 ਵਾਰੀ ਉਸ ਜੋਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ, ਭਵਰਾ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫੁਲ ਦੇ ਵਿਚ ਘੁਟ ਹੋ ਕੇ ਮਰ
 ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇਹ,
 ਇਸੇਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਕਰਮਸਿੰਘ ਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰਾਂ ਲਈ
 ਡਰਾਉਣੀ ਤੇ ਭੈ ਭੀਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕਲੋਲ
 ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਇਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਇਨਾਂ ਵਲ

ਆਈ ਤੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਲੱਗੀ
 ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੈਹਲਾਂ ਜੋ ਗਲ ਸ਼ਹੀਦ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਉਹ
 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਯਾਈ
 ਹੈ ? ਜਦ ਸੰਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ
 ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ
 ਜੋ ਮੇਰੇ ਇਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਖਾਤ
 ਲਗਵਾ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਸੰਗਤਾਂ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ
 ਮੰਜੇ ਪਰ ਪਾਇਆ ਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਸਾਹਮਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਵਾਨ ਧਰਮ ਪਤਨੀ ਬੈਠੀ ਸੀ ਜੋ
 ਬੇਨਤੀਆਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਂਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕਰਾਰ
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖਾਂ ਗੇ
 ਪਰ ਹੁਣ ਆਪ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
 ਛੱਡ ਚਲੇ ਹੋ ਬੀਬੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਲੇ ਕਰਦਿਆਂ ਤੇ ਹਾੜ
 ਕੱਢਦਿਆਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬਿਰਾਜੇ
 ਤੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੇਸ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਂ ਛੱਡ ਗਏ,
 ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਚਲੇ
 ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸ਼ਹੀਦ ਦਾ
 ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਵਿਚ ਬੜਾ ਭਾਰਾ ਜਲੂਸ ਕਢਿਆ
 ਗਿਆ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਾਈ ਭਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਲ, ਨਾਲ ਗਏ,
 ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੀਬੀ ਦਾ ਵਿਰਲਾਪ ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ
 ਸੀ ਉਸ ਭੋਲੀ ਭਾਲੀ ਸੂਰਤ ਨੇ ਜਿਸਦੇ ਕੇਸ ਗਲੇ ਵਿੱਚ

ਪਏ ਹੋਏ ਤੇ ਅਖਾਂ ਜਲਧਾਰਾ ਵਗਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਕੇ ਇਕ
 ਹਥ ਨਾਲ ਅਪਣੇ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਥਮਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ
 ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਭਈ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗਲਵਕੜੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ
 ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਝੜੀ ਲਗਾ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਖਕੇ
 ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਹੇ ਦਰਖਤਾਂ ਦੇ ਪੰਛੀ ਅਤੇ
 ਕਠੋਰ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦੇ ਠੇਲੇ ਹੋਏ ਮਹਾਨ
 ਕਠੋਰ ਪਥਰ ਭੀ ਰੋ ਰਹੇ ਸਨ ਅੰਤ ਨੂੰ ਬੜੇ ਜਤਨਾ ਨਾਲ
 ਇਕ ਬ੍ਰਿਧ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਤੇ
 ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ॥

ਪਾਠਕ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ
 ਤੋਂ ਸਭਨੇ ਕੂਚ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਜਰੂਰ
 ਚਲਨਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਮੌਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ
 ਬਲਕੇ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਜਿਥੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ
 ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਸੰਸਾਰ
 ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਭੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਬਕ ਸਿਖਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ

ਤਦੇ ਹੀ ਇਕ ਕਵੀ ਜੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ—

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਸਾਰੇ,

ਜਿਵੇਂ ਚਮਕਦਾ ਚੰਦ ਅਸਮਾਨ ਵਾਲਾ

ਹਾਤਮ ਵਾਂਗ ਹੋਇਓਂ ਹਾਤਮ ਦੇਸ ਖਾਤ

ਦਰਦੀ ਦਿਲਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਵੰਡਾਨ ਵਾਲਾ

ਲਛਮਨ ਕੌਮ ਨੂੰ ਮੂਰਛਾ ਦੇਖ ਸੁੱਤਾ,

ਬਲ ਧਾਰਿਆਂ ਤੈਂ ਹਨੂਮਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਬੂਟੀ ਖੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ,
ਜਾਦੂ ਕੌਮ ਉਤੇ ਪਾਇਆ ਆਨ ਵਾਲਾ ।
ਇਕ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੌਸਲਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ,
ਚਲਦੀ ਰੇਲ ਅਗੇ ਛਾਤੀ ਡਾਹਨ ਵਾਲਾ ।
ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਦਲੇਰ ਹੋ ਜਾਨ ਵਾਰੀ,
ਝੰਡਾ ਗਡਿਆ ਆਨ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਵੇਇਓਂ ਪਾਸ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਮਾਤ ਵਿਚੋਂ,
ਦਰਜਾ ਅਵਲ ਤੇਰਾਇਮਤਹਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਮਚੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਧਾਕ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ,
ਪਛੋਤਾਂਵਦਾ ਰੇਲ ਚਲਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਸ਼ਹੀਦੀ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਹੋਕੇ,
ਅਮਰਤ ਛਕਿਆ ਅਮਰਹੋਜਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਪੂਰਨ ਵਾਂਗਰਾਂ ਜਿੱਤ ਲਈ ਮੌਤ ਲੂਣਾ,
ਚੇਹਰਾ ਜ਼ਰਦਹੋਗਿਆ ਸਲਵਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਆਨਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਫਰਕ ਨਾ ਐਣ ਦਿੱਤਾ,
ਕੀਤੇ ਮੂਰਮੇ ਕੰਮ ਇਨਸਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਛੱਡ ਜੱਗ ਦੇ ਐਸ਼ ਆਰਾਮ ਸਾਰੇ,
ਧਰਮ ਖਾਤਰੇ ਜਿੰਦੜੀ ਲਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਕਈਆਂ ਸਾਥੀਆਂਨੂੰ ਲੈਕੇ ਨਾਲ ਤੁਰਿਓਂ,
ਸੀਨੇ ਮਾਰਕੇ ਤੀਰ ਗਿਆਨ ਵਾਲਾ ।

ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਭੁਲੇ ਪਾਂਧੀਆਂ ਨੂੰ,
ਸਿੱਧਾ ਪੁਰੀ ਬੈਕੁੰਠ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ।
ਤੇਰੇ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਹੋਊ ਵਿਰਲਾ,
ਖੂਨ ਡੋਹਲ ਕੇ ਸ਼ਾਨ ਬਚਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਪਾਈ ਬਹਮ ਆਨੰਦ ਮੇ ਮੋਖ ਪਦਵੀ,
ਸਾਇਲ ਤੋੜ ਜੰਜੀਰ ਜਹਾਨ ਵਾਲਾ ।
ਗੱਡੀ ਹੇਠ ਗੱਡੀ ਹੱਡੀ ਚੂਰ ਕਰਨੀ,
ਕੱਢੀਨਵੀਂ ਇਹ ਬਿਓਂਤਬਨਾਈ ਕਿਸਨੇ
ਅਤੇ ਧੋਣ ਕਟੋਣ ਦੀ ਰੀਤ ਪਿਛਲੀ,
ਦਿਤੀ ਜਗ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦਿਖਾਇ ਕਿਸਨੇ
ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੰਘਣੀ ਗਲੀ ਪਰੇਮ ਵਾਲੀ,
ਦੱਸੀ ਤਲੀ ਤੇ ਸੀਸ ਟਿਕਾਇ ਕਿਸਨੇ
ਖਾਤਰ ਪੰਥ ਖਾਤਰ ਹੋਇ ਉਤਮ ਚਾਤਰ
ਚਾਤਰ ਹੋਇਕੇ ਸਬਕ ਸਿਖਾਇ ਕਿਸਨੇ
ਹੋ ਅਡੋਲ ਅਮੋਲ ਦਰ ਖੋਲ ਮੁਕਤੀ
ਸੰਥਾ ਪੰਥ ਦੇ ਤਾਂਈ ਸਿਖਾਨ ਵਾਲਾ
ਕਰਮਸਿੰਘ ਬਲਬੀਰ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਇਆ
ਖੂਨ ਡੋਲੁਕੇ ਸ਼ਾਨ ਬਚਾਨ ਵਾਲਾ

—○—

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ

ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ !

ਇਸ ਟ੍ਰੈਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਦੂਜੇ ਸਫੇ ਉੱਤੇ ਦਾਨੀ ਸੱਜਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਹੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਦਰਜ ਹੈ ਇਸ ਰਕਮ ਨਾਲ ੨੬ ਸੱਜਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਧੇ ਦੰਦੇ ਤੇ ਟ੍ਰੈਕਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਨੇ ਹਨ ਲੋੜ ਵੰਦ ਸੱਜਨ ਕੇਵਲ III) ਭੇਜਕੇ ਸਾਲ ਭਰ ਵਾਸਤੇ ਟ੍ਰੈਕਟ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਲਾਭ ਉਠਾਉਨ ਅਤੇ ਦਾਨੀ ਸੱਜਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ।

ਆਨਰੇਰੀ ਸਕੱਤਰ:-

ਗੁਰਮਤ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸਾਇਟੀ
ਲਾਹੌਰ

ਮੁਫਤ ! ਮੁਫਤ !! ਮੁਫਤ !!!

ਗੁਰਮਤ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਾਹੌਰ ਦੀ
ਅੰਤੰਗ ਕਮੇਟੀ ਨੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
ਜੇਹੜੇ ਸੱਜਣ ੩੦ ਅਪ੍ਰੈਲ ਸੰ: ੧੯੩੦
ਤੱਕ ਸਾਲ ਭਰ ਦਾ ਚੰਦਾ ਭੇਜਕੇ ਟ੍ਰੈਕਟਾਂ
ਦੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਬਨਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰ: ੧੯੩੦
ਦਾ ਗੁਰਮਤ ਕੈਲੰਡਰ ਮੁਫਤ ਦਿੱਤਾ
ਜਾਏ ਸੋ ਅਭਿਲਾਖੀ ਸੱਜਣ ਸਾਲ ਭਰ
ਦਾ ਚੰਦਾ ਭੇਜਕੇ ਅਤੀ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਅਦੁਤੀ
ਸੁਗਾਤ ਮੁਫਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਢਿਲ ਨਾਂ ਕਰਨ ।

ਆਨਰੇਰੀ ਸਕੱਤ੍ਰ—

ਗੁਰਮਤ ਟ੍ਰੈਕਟ ਸੁਸਾਇਟੀ
ਲਾਹੌਰ

ਧੰਨਜ ਵਾਦ !

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸੱਜਣ ਗੁਰਮਤ ਟੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਾਹੌਰ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਬਖਸ਼ਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਏਹਨਾਂ ਸਭ ਦਾਨੀ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਸਚੇ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਦਾਨ ਕਰੇ ॥

- ੫) ਸ੍ਰੀ ਜਵਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੂਚਾ ਬਾਲਮਾਤਾ ਲਾਹੌਰ ਅਪਨੇ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਆਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸਮੇਂ।
- ੫) ਭੁਜੰਗੀ ਸਭਾ ਖਾਲਸਾ ਯਤੀਮਖਾਨਾ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ
- ੩।।) ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਨੌਰਵਾ ਸ਼ਿਮਲਾ ਪੰਜ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਧੇ ਚੰਦੇ ਦੇ ਟੈਕਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।
- ੨।।) ਸ੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹੱਲਾ ਜਲੋਟਿਆਂ ਲਾਹੌਰ ਅਪਨੇ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸਮੇਂ।
- ੧।) ਭਾਈ ਮੋਹਨਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾਟਨ ਫੈਕਟਰੀ ਨਾਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ
- ੨) ਸ੍ਰੀ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਲਿਕ ਕਰੌਨ ਸੌਪ ਕੰਪਨੀ ਲਾਹੌਰ।

ਆਨਰੇਰੀ ਸਕੱਤਰ—

ਗੁਰਮਤ ਟੈਕਟ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਾਹੌਰ